

Димчо Дебелянов

Дишам си
Пиянска трагедия

Действие I

Седа у „Кирчо“ сам-сами
и пия си на вересия.
Неделна вечер е – шуми
по улиците и площади
вън столичната голотия...
Седа у „Кирчо“ сам-сами.
Уви! Неделните наслади
не са ярем за мойта шия,
която друг ярем сломи...
Седа си, дишам си – и пия.

Действие II

Без път, без цел в Курубаглар
дошъл съм негли да изстрадам
докрай скръбта си. Мраз и жар
избиват ме... и – вик в стомаха:
полей я таз тревица млада! –
О, нов вулкан в Курубаглар!
Въртя се като птица плаха –
их! Невидяло се макар!
Въртя се, дишам си – и падам...

Действие III

До дома някой непознат
по късна презнощ ме довлача –
напипвам празния креват
и лягам морен, несъблечен –
ще спя! Недейте ме закача!
Иди си, братко непознат!
Но ето образа далечен
на мойто минало – във здрача!
Уви! И аз бях горд и млад!
Уви! Пропих се толкоз млад!
Лежа си, дишам си – и плача...

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6222>]